

De fick gå och leta⁷⁹⁰ efter dom,
för det var ingen, som ville pilla
först. Det var en i Hälsölag,
som hette Magnus, som de all-
tid fick gå och leta efter,
för så fort han förstod, att det
började lida mot måldags,
föresann han.

I min barndom fanns
det aldrig nå'n pekare, utan
så hade de risgrönsopane-
katen efter.

76.

76

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVLikaka.

Uej att de gånge av jula-
brödet till sidda, kan
jag inte komma ihåg. M-
nars burkade mi' gamla
mormor och mi' mor tale
om sin' & där.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVSkörden.

När de la'ade in säggen
på hösten, brukade de lägga
ett par kakor bröd, en vet
och ett kalasdjur brännvin u-
derst med cveruckor ikring,
för att inte råttorna skulle
komma åt det. Sen var det
ett farligt rivande vid frösk-
ningarna för att komma åt os-
ten och brännvinet.

Skolörning.

Det längsta jag minns till-
baka, ja, på den tiden hade
en fullbakandes färdräng 16
kronor om året. Och så bruka-
de de ju ha lite i naturla
också, ett par långskålar
eller så. Fast det var ju
framförallt pigorna, som hade
s.k. naturaförmåner. De hade
så gott som fullt beklädnad och
så brukade de få göra till att
sätta ut en half half-

Kolöning (Fnts.)

spann potatis på. Jag minns
den gamla Lena på Tjappa. Ho-
tjante i Hulsingstorp hos far,
och då fick hon alltid salt-
potatis utav sin mor. Si
plockade de alltid ut de
allra minsta de kunde på
lag i, så fick hon alltid si
många paror på gårdet. Fast
far var ju inte smickelig
så han krydde ju sig inte
om ut. Men Lena det var

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVAvlöning (ppts.).

En riktig pi'a det. Ho' gav all-
tid sin mor det ena paret
kängor uter om två par, som
ho' hade gick in i lön. Utom
kängorna hade hon två orh
en mark ull. (1 kg. = 2 marker
35 ort; 1 mark = 100 ort.)

Tideräkning.

Stellt när vi var om släde
på Huleingsbyrå sträng, gick vi
fram till Johannes'a på Hybyg-
get och såg efter hur mycket
klockan var. Han hade
grävt ner en påle i marken
och prickat ut klocknumren
på en träboles runtikring.
Det var då en riklig'er klocka,
fast en ätö precis på minuten
kunde säga, hur mycket ho'
var.

Tideräkning (Folk.).

Johannes var så rädd om den
att han hade gjort sig en sån
där kuv av granbark som de
hade till bikupor, och sätta
över träkarla.

Såna där kuvor var de
konliga att passa på och
sua ihop, men det svarade.
Sen skryade baken till, att
det inte gick.

790

84

84

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Här Erik ges att
ges oss kaka.

Skåland
Viita
Skåland

1898.1908

nr 790
Herrn Söderberg 85.
Herrn Söderberg 85.
1851 i Skåland sn
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Mikael.

Mickelsmässe kallade de
flyttedagen, fast den var ju in-
te försän den 24 oktober.

790

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

86.

86

5)

Frivecka.

Frivecka börjar alltid den
25 oktober, det är veckan
efter flyttledan.

En att de inte skulle få
harna, satte de ut kvickhet-
ver i kroppen, i armen
eller så. Sen gamla
Skarp'ea hade gjort det, så
där spökade det frödenskull.

De börde harna skrika där
om mättern. Det var dom,
om om skulle ha haft om
allt gått rätt.

Sen när Skarp'ea sen
blev gift, ville hon ha bort

kricksilveret, och Julebru er-
bjöd sig att göra det fast
han ansvarede inte för
livet. Och då dregde han sig
inte om'et.

Det var förresten rätt
gånge för, att koraktiga
fruntimmer satte in krick-
silver i armen på sig, för
att de inte skulle få barn.

Kussleri med hästar

Det var när jag var hem-
ma och vår pojke, så hade
de en dräng på Rausjö-
(holm), som var alldeles möj-
lig med hästar. Om de var
så yrska (= vilda, livliga),
så de höll på att gå åt
luften, så skot de skill där
han ställde som om det
gavus inga möjligheter för
någon att på om ur park,
åtminstone inte framåt.

Kussleri ut. hästar (fots) 2.

Han drängen hade hämtat
något prosten skävl; bracten
frut, men jag vet ^{inte} om han
hade lärt sig sina kristen
där.

De så, att en kunde på
hästar att skanna varson-
skolst, om en skötte av den
jord, som de jodfäste till med
på vägen.

Ett annat sätt var att göm-

Russleri m. Väster (pts.) 3.

ma av obblaten, inte smälta
den i munnen vill säga när
en lag nattvarden, den skul-
le en sen strö på vägen,
där väskarna skulle gå
fram.

Söt som går igen.

Den bonden i Håselarp som
för köpte äringen efter, så
de att de inte fick so för.
Där var aldrig lyst. Men så
var det någon, som präga
änkan om han hade fått
sitt "bräckband" med sig.
Det hade han nu inte fått
så det skulle vara det, han
gick och spånade efter. De
lämnade från det lilla kyrko-
gården, om sen blev där lyst.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVHämma blod.

Det var en söndagsafton
vi var uppe i Hulsingstorpas
trädgård och åt kässeblor. Då
~~fick~~ August, bror min, en sån
näseblod, att han höll på att
hela vippen. Så far på till en
av drängarna, att han skulle
sätta järn och åka bort efter
gamla strand. Och han var ju
hemma, som väl var och var
med drängen tillbaka.
August han låg där ute i

790

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV94.
94Stämman blod (forts.)

krädgården, och skrandt sig
konon bara i händer och
mufflade (= mumlade) och läste
något för sig själv. Vad han
läste hörd ju inte vi, men
nåseblom hörd upp, så
hjälpas gjorde det.

Söva landväg.

Landväg tog de bort
genom att låsa över den,
men jag vet inte, hur de
läste, för de bara mumla-
de (= mummade), så en kunn-
de aldrig uppfatta några
ord.

Att ta kraften från andra tjur
till sina egna.

"Så var en kusk på
Astana, som hette Hågg. Han
var son till en kusk
under Rostorp i Svastorp.
En dag kom baron utspring-
andes i skallen och sa till
Hågg: "Jag har försummat
ett sammanträde i Jönkö-
ping. Kan du skjuta mig
in till skän till Pers" och så
sa han en viss tid." Nej,

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

att ta kraft från djur o. s. v.

Det var jag mig inte åt, men
vi kan ju försöka, svarade
Hägg. Och han satte för en
lätt vagn och de hängde bäst
ta hästar. Så så han till
den andre stallvägen att
han på inga villkor fick ge
någon häst något vatten
förän han trodde att de
var i skän. Och så körde
de, och när de kom till skän,
påkallades ~~klackan~~^{det} från minn-

att ha kraft från djur o.s.s.o.

Men till sammankrädet skulle
börja, och barnen lag upp tio
kronor och gao kuskerna.

Men hemma på Åstana
skot de andra hästarna
svetta, så det rann av dem.
Det var om som hade fått ha.

Det var en glad och
grann pojke den där Kåg-
gen. Men när de var ute
på kalas, så var alltid de

att ta kraft från djur o.s.v.

andra kuskarna så rättade för
monen, att han skulle spe-
la dom något spratt och för-
göra väskarna för dom.

När käggen körde hem
ängmaskinen.

Det var när baron o.
Otter, satte upp ängsågen
på Island. Det var den
första ängsågen här i trak-
terna, och den första i hela

790

100.

100

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

att ta kraft från djur o.s.v.

Småland, läcker jag. Men de
hade ju ingen annan kraft
på ostland.

När de så körde hem äng-
maskinen, hade de en hel
rat med oar, som skäklade.
Men när de kom till Al-
bagabron, så fordes de inte
göra över, för bron var ju
skrabbig och eländig. Men då
satte Ragg för sina hästar
vassare och kröp självpå

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

att ha kraft från Guds o. s. v.

maskinen. Och så skrek han:
"Tack på er, för här kom-
mer jag." Och över för han,
så plänkna stod å' ända
(= på ända) efter honom. Men
det gick så fort, att det inte
hann. Döpa i.

Men honom kunde inte
ha honom sen, för han tog
fyll o. supa så rasande.
Så snart var det nog den likaste
kanske här i trakterna.